

76. Liten Malkum.

MELODI.
Översikt.

a. SI, B.F.A. n:r 4 b; även B.A. 3, 2. (C)
b. HE, Nyl. III, 94. (B)

Varianter. a. NI, Sibbo, Östersundom.
Sj. Bertha Velenius.

Fonogr. Hanna Hagbom.
Kop. G. Dahlström.

En li - ten Mal - kum re - ser till främ - man - de land. Där
blev han ar - res - te - rad med bo - jor och med band. Men jag
li - tar på hans tro - het och min jung - fru.

b. NI, Helsinge.

En li - ten Mal - kum re - ser till en främ - man - de
land. Där blev han ar - res - te - rad med järn och bo - jor
svårt. Och jag lit - ter på hans nå - der och min jung - - - fru.

TEXT. A. »Riddaren Malkum», MÄ, Svens-
Översikt. sonsaml. 4, 68; även Brage, års-
skrift IV, 199.

B. »Visan om liten Malkum», HE,
Nyl. III, 94. (B)
C. SI, B.A. 3, 2. (a)

A.

Varianter.

Mäntsälä. Ur handskrivet häfte. Uppt. A. P. Svensson.

1. Riddaren han rider sig åt gröns-
kande lund,
där möter han sin farbroder i en och
samma stund.
— jag litar på Guds nåde och min
jungfru —
2. »Hör du, riddar Malkum, vad jag
här säger dig,
har du ej lust att byta din gångare med
mig?»
3. »Rätt gärna vill jag byta min gån-
gare med dig,
blott icke någon fara därefter drabbe
mig.»
4. »Och hör du, riddar Malkum, vad
jag här säger dig,
har du ej lust att byta gullsadelen med
mig?»
5. »Rätt gärna vill jag byta gullsa-
delen med dig,
blott icke någon fara därefter drabbe
mig.»
6. »Ej har jag stulet, jag svär vid
riddared,
jag köpt på Landbotorget för röda du-
kater tre.»
7. »Din häst han är så svarter och
min så appelgrå,
så bytom vi gullsadlar och sätt dig se-
dan på.»
8. Riddaren han red sig till Lande-
bo å,
och frammanför honom de borgare stå:
9. »Ack, hör I, riddar Malkum, vad
vi dig tälja må,
du har den applahästen, som stulen är
härifrån.»
10. »Har jag den applahästen, som
blev stulen härifrån?
Jag bytte med min farbroder så långt
härifrån.»
11. Konungen han talade till tjäna-
rena fem:
»I sätten unge Malkum i tornets fäng-
sel hem.»
12. »Fast han här nu hade de livena
fem,
slätts icke han finge lösa ett utav dem.»
13. »Ack, om min fästemo visste, att
jag skulle dö,
hon klädde då min galge med skarlakan
röd.
14. Ack, om min fästemo visste,
att jag skulle gå,
hon säkert sig klädde i nettelduk blå.
15. Ack, om min fästemo visste,
att jag nu här står,
hon säkert mig sände tolvtusende män.»
16. Där stod den becki båtsman och
lyddes däruppå:
»Jag låta vill jungfrun veta, hur riddar
Malkum mår.»
17. »Ja, säg åt henne det, säg henne
det försann,
åt dig så vill jag giva en gulldiamant.»
18. Liten båtsman gångar sig till sjö-
stranden ned,
sexhundra mil han seglar till unga jung-
fruns hem.
19. När som han kom till unga jung-
fruns land,
då faller han sitt ankare och hoppar up-
på land.

20. Liten båtsman gångar sig till sköna jungfruns gård, ute för honom jungfrunens kammarher- rar stå.
21. »Och hör du, kammartjänare, vad jag nu spørjer dig, är sköna jungfrun inne? Du ljuge ej för mig!»
22. »Jo men, hon är inne, och jo men, hon det är, hon sitter på sin kammar och virkar gull i knät.»
23. Och liten båtsman gångar sig för sköna jungfrun in, när hon fick skåda honom, hon bleknade på kind.
24. »Ack, hör ni, sköna jungfru, I blekna ej så, jag har med mig sänningsbåd från rid- dar Malkum här.
25. Riddar Malkum han sitter i Landbo torn blå allt för den appelgråa hästen, som vart stulen därifrån.»
26. »Hur skall jag det begripa, hur skall jag det förstå? När han från mig bortreste, så vart den gångarn svart.»
27. »Han bytte med sin farbroder i grönskande lund.»
»Det gjorde hans farbroder av falskhe- tens grund.»
28. Jungfrun hon gångar sig i jung- frukammarn in, där drager hon på sig de riddarkläder fin.
29. Jungfrun hon gångar sig i rust- ningkammarn in, där drager hon på sig förgyllande bryn.
30. Stolts jungfru låter sadla sin gångare grå:
»Och hör du, liten båtsman, gå ej mig ifrån.»
31. Jungfrun hon red genom hela sitt land, hon samlade tillhopa tolvtusende krigs- män.
32. Sen rider hon fram till konun- gens gård, och ute för henne den konung mån- de stå.
33. »Välkommen, tappre riddare, välkommen i vårt lag, för er så vill jag blanda båd mjöd och malvasir.»
34. »Nej, intet jag passar på mjöd eller vin, endast för att tala med riddarfängen din.»
35. Jungfrunen föll neder för ko- nungens knä:
»Säg, får jag ej lösa riddaren för guld eller fä?»
36. »Ej fån I lösa riddaren för guld eller fä, ty han skall kläda galgen, vid Gud skall han det.»
37. Jungfrun hon talte till konungen än:
»Säg, får jag ej lösa riddaren för gull- tunnor fem?»
38. »Fast han än hade de livena fem, ej finge du lösa ett endaste av dem.»
39. Jungfrun hon talade till konun- gen så:
»Ej mera jag dig tigger, nu börjar jag att slå.»

40. »Får jag ej lösa fången för de gulltunnor fem,
så skall jag plundra landet till åttonde knät.»

41. »Skall du plundra landet till åttonde knät,
så vill jag beskåda de krigsmakter med.»

42. Konungen såg sig genom fönstret ut,
han skådar ej himlen för lansar och spjut.

43. Konungen han skådar genom vinsluckan ut,
han såg icke marken för pilar och svärd.

44. Kungen han bleknar och rodnar på kind:
»Vi måste väl här giva den riddaren in.»

45. Konungen han talte till de drabanter så:
»I låten riddar Malkum från tornet komma må.»

46. Konungen han talte till unga svenner små:
»I givom henne riddaren och låtom honom gå.»

47. »Var helst jag reser genom hela ditt land,
jag härja skall och plundra så mycket ibland.»

48. Stolts jungfrun reste hemåt och riddar Malkum med,
allt vad hon gjort hade, så blev det därved.
— jag litar på Guds nåde och min jungfru —

B.

Helsinge.

1. En liten Malkum reser till en främmande land,
där blev han arresterad med järn och bojor svårt.
— och jag litter på hans nåder och min jungfru —

2. »Ack, om min flicka visste, att jag här skulle dö,
sen skull hon galgen kläda med rosorna de rö.»

3. Det var en liten båtsman, som had en liten båt,
han seglade, han rodde till sköna jungfruns slott.

4. Men lilla jungfrun läser de raderna snart,
och tåren började rinna på rosenröda kind.

5. Men lilla jungfrun gångar sig i fålahuset in,

hon sadlade guldsadeln på en appelgråer hingst.

6. Sen börjar hon att rida till konungens gård.
»God afton och god afton, skön riddar du,

7. behagar skön riddarn varken punsch eller vin?»
»Nej, det behagar varken punsch eller vin.»

8. »Nej, mitt fålahus det ligger så högt upp i tjäll,
att ingen skön riddare kan rida dit upp i kväll.»

9. Men kungen han skådar genom salsfönstret ut,
han kunde ej staden skilja för kulor och för krut.

10. Och kungen han kallar upp sina
tjänare två,
han bad dem lossa fången, som uti tor-
net är.

11. »Nej, själv tar jag min Malkum
och reser ur din stad,
och du bör aldrig tänka, att vi lämna
spiran kvar.»
— och jag litter på hans nåder och min
jungfru —

C.

Sibbo, Östersundom. Uppt. Hanna Hagbom.

1. Och liten Malcolm reser till främ-
mande land,
där blev han arresterad med bojor och
med band.
— men jag litar på hans nåde och min
jungfru —¹

2. »Ack, om min flicka visste, att jag
här skulle dö,
så skull hon gallren kläda med rosorna
de rö.»

3. Den lille Malcolm skriver ett så
litet brev,
det brevet vill han skicka till städer
och till land.

4. Det var en liten båtsman, han
had en liten båt,
han seglade, han rodde till sköna jung-
fruns slott.

5. Och sköna jungfrun läser upp de
raderna snart,
och tårarna börja rinna på rosenröda
kind.
— men jag litar på hans nåde och min
Malcolm —¹

6. Och sköna jungfrun gångar sig i
fålastallet in,
hon sadlade gullsadeln på en appelgråer
hingst.

7. Och fängelset det ligger så högt
upp i fjäll,
att ingen sköner riddare kan komma dit
i kväll.

8. När sköna jungfrun kommer till
unga kungens gård:
»God afton, se god afton, du riddare
så god.»

9. »Behagar sköna jungfrun mjöd
eller vin?»
»Nej, jag är kommen hit för att skåda
fången din.

10. Och ville du nu giva mig denna
fånge lös,
eller skall jag bränna staden och ej
lämna spiran kvar.»
— men jag litar på hans nåde och min
Malcolm —

¹ I str. 1—4 omkvädet: . . . och min jungfru; i str. 5—10: . . . och min Malcolm. *Anm.*
av uppt.